

இன்பக் கடல்

(காதுநுகர் நாடகம்)

1. பட்டு வீடு

பட்டு: யார்?

அரசு: அரசப்பன்.

பட்டு: ஓ! வாருங்கள்; உட்காருங்கள் அத்தான்.

அரசு: என்ன பட்டு, உன் குரலில் இத்தனை தளர்ச்சி?

பட்டு: ஒன்றுமில்லை... நமக்குள் ஏற்பட்டுள்ள தொடர்பு ஊர் அறிந்ததாகிவிட்டது. நம் திருமணம் விரைவில் நடந்துவிட வேண்டுமென என்று பெற்றோர் கவலை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

அரசு: நான்தான் சொன்னேனே, என் காதல் பித்துக்காக உன்னையும், திரண்ட சொத்துக்காக அந்தத் தங்கத்தையும் (நான்) மணந்து கொள்ள வேண்டுமென்று! இதை இனிய முறையில் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டாமா, நீ உன் பெற்றோருக்கு?

பட்டு: ஒப்புவார்களா... உம்... ஒப்புவார்கள்... ஒப்பித்தான் தீர வேண்டும் அவர்கள். எதுவும் பேசிக் கொள்ளாமல் என்னைப் பறிகொடுத்தேன் உங்கட்கு! இப்போது இதுவும் சொல்வீர்கள். எதுவும் சொல்வீர்கள். நல்லது அத்தான்! ஆமாம், முதலில் எனக்கும் உங்கட்கும் திருமணமா? அல்லது தங்கத்திற்கும் தங்கட்குமா?

அரசு: தங்கத்தைத்தான் முதலில் மணந்து கொள்ள வேண்டும்.

பட்டு: அத்தான், கேளுங்கள். நான் பட்டு. முதலில் பட்டணிந்து தானே, பிறகு தங்கத்தையணிவார்கள்?

அரசு: இல்லையே, தங்கத்தைப் பெற்றால்தானே பட்டைப் பெற முடியும்? இதில் இன்னொன்னு. என்னென்று கேள்.

பட்டு: என்ன?

அரசு: தங்கம் என் தாய் மாமன் மகள். இருந்தாலும் உன் அக மொத்த தோழி. அவளையும் என்னையும் ஒன்றுபடுத்தும் தொல்லை என்னைச் சேர்ந்ததில்லை.

பட்டு: ஐயோ அத்தான். தங்கம் அந்த இளவழகன் மேல் உயிரை வைத்திருக்கிறான். தங்கத்தின் தந்தையோ, மகள் விருப்பத்திற்கு மாறாக நடப்பதில்லை. மேலும் நோயுற்றவர் தந்தை. தாயற்றவர் தங்கம்.

அரசு: தங்கம் என் மைத்துனி, நினைவிருக்கிறதா?

பட்டு: எனக்கு நினைவிருக்கிறது. அவளுக்கு நினைவிருக்க வேண்டும் அத்தான்.

அரசு: என் கண்ணல்ல. நீ முயன்றால் அவளுக்கு அதை நினைவூட்டலாம். நீ முயன்றால் என்னோடு கூட்டலாம். மனமார முயற்சி செய். என் பங்கில் இரு. உன்னை நம்பி இருக்கிறேன். என்னை நீ நம்பு.

பட்டு: நம்பியதின் பயனைத்தானே இதோ அறுவடை செய்கிறேன். இன்னும் நம்ப வேண்டும், நம்புகிறேன்.

அரசு: வருந்தாதே பட்டு. இனிமேலும் நீ வருந்தும்படி நான் நடக்க மாட்டேன்! முகத்தைக் காட்டு - என் கருத்தை முடி. என் கண்ணல்ல. [முத்தத்தின் ஒலி.]

2. தங்கம் வீடு

பட்டு: தங்கம் - எங்கே தங்கம்?

வேரைக்காரி: அவுங்கப்பாகிட்டே பேசிக்கிட்டு இருக்காங்க. அதோ வாராங்களை.

தங்கம்:

பாட்டு எடுப்பு

முல்லைமலர் கேட்டேன்

இல்லை என்று சொல்லாமல்

முடித்துக்கொள் என்றாரடி தோழி.

பட்டு:

(பேச்சு)

ஓகோ அப்பாவா சொன்னார் தங்கம்? சொந்த மாமனைக் கட்டிக்கொள்ளச் சொல்லவில்லையா?

தங்கம்:

துணை எடுப்பு

கொல்லையில் வளர்ந்தாலும்

புல்லில் மணமிராதே

கொடுத்தொலைவில் அடர்ந்து படர்ந்து

கிடந்த நறு

(முல்லை)

அடி

மாங் கொம்பைத்
 தழுவிக் கொண்டிருக்கும் - அந்த
 மலர்க்கொடியை அறுப்பார் உண்டா?
 பூங்காட்டில் உலவிடும் வண்டைப் - போ
 போ என்றார் என்ன பயன் கண்டார்?
 தூங்கா விளக்குக்கும்
 சுடருக்கும் ஏற்பட்ட
 தொடர்பை அறுப்பதாலே
 இடர்வந்து சேராதா! (முல்லை)

'சாகும்போது உன் தாய் சொல்லியபடி நீ உன் மாமனை
 மணந்துகொள்வதுதானே' என்று சொன்னார் தந்தை. நான்
 சொன்னேன், 'மாமாவின் நடத்தையை என் தாய் இப்போது இருந்து
 பார்த்தால், அப்படிச் சொல்லமாட்டார்கள்' என்றேன், என்றேனா,
 'சரியம்மா சரியம்மா, நீ இளவழகனையே மணந்து கொள்ளம்மா'
 என்று முடித்துவிட்டார் வாய் குளிர, மனம் குளிர.

பட்டு: திருமணம்?

தங்கம்: இன்னும் நாலைந்து நாளில்.

பட்டு: மிக்க மகிழ்ச்சி தங்கம், எனக்கு விடை கொடு.

தங்கம்: ஏன் பட்டு?

பட்டு: அம்மா விரைவில் வரச் சொன்னார்கள். நீ படித்துக்
 கொண்டிரு.

தங்கம்: சரி.

3. தங்கம் வீடு

[காற்செருப்பின் நடை ஓசை.]

தங்கம்: வேலைக்காரி, வெளியிற்போ, வெளியிற்போ.

வேலை: ஏம்மா?

தங்கம்: அவர் வருகிறார், போ போ.

வேலை: வரலையம்மா.

தங்கம்: அதோ காலடி ஓசை.

வேலை: ஏம்மா கவுந்து படுத்துகிட்டிங்க கட்டில்லே?

தங்கம்: அதெல்லாம் கேளாதே, போ...

இளவழகன்:

[நாற்காலி இழுக்கப்படும் ஓசை
செம்பு விரலால் தெரிவிக்கப்படும் ஓசை]

தங்கம்! தங்கம்!

[உடம்பில் கையால் தட்டப்படும் ஓசை]

தாக்கமா?

தங்கம்: இல்லை அத்தான் இல்லை. நீங்கள் வந்தவுடன் கையால் தொட்டு எழுப்புவதுதானே! என்மேல் கைபட்டால் ஒடிந்தா போகும், தாமரைத்தண்டு சடுக்கென்று ஒடிவது போல?

இளவழகன்: இப்படி என்று தெரிந்தால் தப்படிப்பதுபோல் சாத்தியிருப்பேனே. அது போகட்டும் தங்கம், சேதியைச் சொல்ல மாட்டேன் என்கிறாயே?

தங்கம்: சொல்லத்தான் தொடங்குகிறேனே அத்தான்.

இளவழகன்: காயா? பழமா?

தங்கம்: எப்படித் தெரிகிறது உங்கட்கு?

இளவழகன்: உன் முகம் என்னமோ முந்தாநாள் பூத்த தாமரை மாநிரி இருக்கிறது.

தங்கம்: அப்படியானால் கெட்ட செய்திதானே? ஆமாம், உங்களை நான் மணந்து கொள்ளக் கூடாதென்று அப்பா சொல்லிவிட்டார்.

இளவழகன்: ஆ. அப்படியா?

தங்கம்: இல்லையில்லை! நல்ல செய்திதான்.

இளவழகன்: மெய்தானா தங்கம்?

தங்கம்: மெய்தானா? என் முகம் முந்தாநாள் மலர்ந்த தாமரை போலிருப்பது?

இளவழகன்: இந்தா, இன்று இதழ் விரித்த செந்தாமரை உன் முகம்.

தங்கம்: 'மாமனை மணந்து கொள்கிறாயா?' என்றார் அப்பா. 'முடியாதப்பா' என்றேன் நான். அம்மா சாகும்போது அப்படித்தானே சொன்னாள் என்றார். இப்போது அம்மா இருந்தால் அப்படிச் சொல்ல மாட்டார்கள் என்றேன். யாரை மணந்து கொள்ள நினைக்கிறாய் என்று கேட்டார். சொன்னேன்...

இளவழகன்: என்ன சொன்னாய்?

தங்கம்: உங்கள் பேரை.

இளவழகன்: எனக்கு இரண்டு பேர் உண்டு. எதைச் சொன்னாய் என்றால்?

தங்கம்: சொன்னேன். அவர் தெரிந்து கொண்டார். அப்புறம் என்ன?

இளவழகன்: அப்பாவிடம் நீ சொல்லியபடி சொல். சொல்லுகிறாயா இல்லையா? நான் போகிறேன்.

தங்கம்: "இளவழகனை" என்றேன்.

இளவழகன்: அப்படிச் சொல் காது குளிர -

தங்கம்: மனமார ஒப்பினார், சரி என்று செப்பினார். இதில் இன்னொரு மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தி. என்ன என்று கேளுங்கள்.

இளவழகன்: என்ன என்று வேறு கேட்க வேண்டும். விரைவில் சொல்ல மாட்டாயா தங்கம்?

தங்கம்: இன்னும் இரண்டு மூன்று நாட்களில் திருமணம்; ஏன் என்று கேளுங்கள்.

இளவழகன்: ஏன்?

தங்கம்: அப்பாவுக்கு உடல் நலம் இல்லை. சீர்கேடு முற்றிக் கொண்டு வருகிறது. அத்தான். இன்றைக்கே மாப்பிள்ளை வீட்டார் அப்பாவைக் கண்டு பெண் கேட்டு, நாளையும் குறித்துவிட வேண்டும். விரைவில் போய் இதைச் சொல்லுங்கள், உங்கள் பெற்றோருக்கு.

இளவழகன்: அப்படியானால், நான் விரைவில் வீட்டிற்குப் போகவா?

தங்கம்: உம்; பின்னென்ன?

இளவழகன்: சரி, போய் வருகிறேன். (நாற்காலி தள்ளப்படும் ஓசை.)

தங்கம்: இன்னும் சிறிது நேரம் இருங்கள் அத்தான்; உட்காருங்கள்.

இளவழகன்: இருக்கவும் கூடாது, போகவும் கூடாது.

தங்கம்: விரைவில் போனால்தான், அவர்களை விரைவில் அனுப்ப முடியும் என்கிறீர்களா?

இளவழகன்: நானா சொன்னேன்? நீதானே தங்கம் சொன்னாய்! என் கரும்பல்ல, விடை கொடு, போய் வருகிறேன்.

4. தங்கம் வீடு

அரசப்பன் தந்தை: தெ. செங்கேணி. ஐயா என்ன செய்கிறார்?

வேலைக்காரி: ஆரு, தங்கம் அவுங்கப்பாதானே.

அரசப்பன் தந்தை: ஆமாம்.

வேலைக்காரி: அவுங்களுக்குத்தான் உடம்பு நல்லல்லியே சும்மா வந்து வந்து தொல்லை குடுத்தா?

பா.நா.6.

அரசப்பன் தந்தை: சீ ஓடிப்போய் ஒங்க மச்சான் வந்திருக் காருண்ணு சொல்லு.

வேலைக்காரி: ஐயா... ஐயா...

தங்கத்தின் தந்தை: ஏன்?

வேலைக்காரி: அரசப்பா அவங்க அப்பா வந்திருக்காரு தூங்கறார்ண்ணு சொல்லிப்புட்டுமா?

தங்கத்தின் தந்தை: சீச்சி அனுப்புடி.

அரசப்பன் தந்தை: எப்படி இருக்கிறது உடம்பு?

தங்கத்தின் தந்தை: சீர்கேடு மிகுதியாகிறது. (இருமல் ஓசை) ஐந்தாந் தேதி தங்கத்தின் திருமணம் (இருமல்) இடையில் மூன்று நாள்தான் இருக்கிறது. (இருமல்)

அரசப்பன் தந்தை: மாப்பிள்ளை?

தங்கத்தின் தந்தை: இரிசப்பன் மகன் இளவழகன் (இருமல்) நல்ல பையன். (இருமல்) படித்த பையன்.

அரசப்பன் தந்தை: உரியவன் இருக்கையில் ஏன் அப்படி?

தங்கத்தின் தந்தை: அல்ல அல்ல. (இருமல்) தங்கம் இளவழகனைக் கட்டிக் கொள்வேன் என்னும்போது? - வருத்தப்படாதே. இருந்து நடத்து நீதிருமணத்தை. (இருமல்) படுத்த படுக்கையை விட்டு என்னால் நகர முடியாது. (இருமல்)

அரசப்பன் தந்தை: நம் பையனுக்கு உங்கள் பெண்ணைக் கொடுப்பதால் சொத்து அயலில் போகாதே?

தங்கத்தின் தந்தை: அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியும்.

அரசப்பன் தந்தை: சரி.

தங்கத்தின் தந்தை: கணக்கப்பிள்ளை இருக்கிறார். ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவேண்டியதைப் பார். தொடங்கு. போ...

5. தங்கம் வீடு

இளவழகன்: என்ன ஊன்றிப் படிக்கிறாய்?

தங்கம்: வாருங்கள் அத்தான். நல்ல வேளை. என் மாமா இருக்கிறாரே அவர், எழுதுகிறார் காதற் கடிதம். படியுங்கள்.

இளவழகன்: 'செந்தாமரை' மலர்க்கும் செவ்விதழ்க்கும் தேனுக்கும் நொந்தே கிடக்கும் நுவல் வண்டு வந்தால் வரவேற்ப துண்டா மலர்க்காடே? ஓர் சொல் தரவே நான் தந்தேன் இவ்வேடு. மாமா வண்டு, மைத்துனியாகிய மலர்க்காட்டைக் கேட்கிறது. உன்னிடம் வந்தால் வா என்று வரவேற்பாயா? பதில் எழுது ஒரு

பேச்சில், வர் என்று சொன்னால், தங்கம் உன் வாய் மலரா கசக்கும்? பதிலா எழுதுகிறாய்? படி தங்கம்.

தங்கம்: செந்தா மரைமலர்க்கும் செவ்விதழ்க்கும் தேனுக்கும் வந்தால் வரவேற்க ஒண்ணாது - செந்தேனை வீழ்த்துகின்ற தோட்டம்தோட் டக்காரன் மேன்மையினை வாழ்த்தாமணப் பந்தலுக்கு வா.

இதை உங்கள் கையாலேயே அதோ இருக்கும் அவர் ஆளிடம் கொடுத்து அனுப்புங்கள் அத்தான்.

இளவழகன்: இதை எடுத்துப் போய்க் கொட்ப்பா.

வேலைக்காரன்: நல்லதுங்க.

தங்கம்: ஏன் அத்தான், விடிந்தால் திருமணமாயிற்றே. உடுப்பெல்லாம் தைத்தாகிவிட்டதா?

இளவழகன்: விடிந்தாலா? இன்றிரவுதான் திருமணம். இன்றிரவு நாலு மணிக்கு. இன்னும் சட்டை தைத்து முடியவில்லையாம். சட்டை யில்லாவிட்டால் என்ன தங்கம்?

பாட்டு (தென் பாங்கு)

அன்பிருந்தால் போதுமன்றோ
அங்கரக்கா என்ன பயன்
தென்பழந் தமிழ்ச் சொல்லாளே
தங்கமே தங்கம்
உன் பழக்கம் பொன்னுடையாம்
மேனி குலுங்கும்.

தங்கம்: நான் பாட்டுமா?

பாட்டு (தென்பாங்கு)

பொன்மெருகு மெனியன்றோ
புழுதிபடக் கூடாதையா
மன்னவன் போல் சட்டைபோட்டுச்
சிங்கமே சிங்கம்
மணவறைக்கு வந்தாலே
என் ஆசையும் பொங்கும்.

இளவழகன்: மெத்தச் சுவை தங்கம். நான் போகிறேன். வேலை இருக்கிறது.

தங்கம்: சரி அத்தான்.

6. தங்கம் வீடு

உறவு 1: மூன்று மணி ஆகிறது. மேளக்காரர் நடையில் படுத்திருக்கிறாங்க. எழுப்புங்க.

உறவு 2: ஏன் முருகேசு, வாழ மரத்தெ கட்டறது எப்போ? எழுந்திரப்பா.

உறவு 3: அடுப்ப மூட்டறதுதானே, சமையல்காரரே.

உறவு 4: வரவேண்டிய பெரியவர்களுக்கு வண்டி அனுப்பியாச்சா?

[இசை முழக்கம்]

7. பட்டு வீடு

அரசு: பட்டு, நீ திருமண வீட்டுக்குப் போகாதே. இங்கேயே இருந்துவிடு. ஏன் என்றால், அங்கே கலவரம் ஏற்படும்?

பட்டு: என்ன?

அரசு: திருமண வேளையில் இளவழகன் இருக்க மாட்டான்.

பட்டு: ஏன்?

அரசு: அவனை அங்கில்லாமல் செய்து விடுவேன் எப்படியாவது.

பட்டு: உயிருக்குக் கெடுதி நேர்ந்துவிடக் கூடாது அத்தான்.

அரசு: இல்லை இல்லை. மயக்க மருந்தைக் கொடுத்துக் கடற்பாலத்தின் அடியில் போட்டு வைத்துவிட எண்ணுகிறேன்.

பட்டு: இறந்து விட்டால்?

அரசு: இறக்க மாட்டான் பட்டு. வசம்பின் சாற்றையும் எலுமிச்சைச் சாற்றையும் கலந்து கொடுத்தால் உடனே மயக்கம் தீர்ந்து விடும். தாலி கட்டும் வேளை அவன் இல்லாவிட்டால் நான் தங்கத் திருகுத் தாலி கட்டி விடுவேன். அப்பாவும் அதுதான் சரி என்றார். இங்கேயே இரு.

பட்டு: சரி.

8. தெரு

அரசு: ராமு! காருக்கு எண்ணெய் ஊற்றியாயிற்றா?

ராமு: ஆச்சிங்க.

அரசு: மாப்பிள்ளையைக் கூப்பிடு விரைவாக.

ராமு: மாப்பிள்ளே, அரசப்பன் கூப்பிடறாரு.

அரசு: இளவழகரே, ஏறுங்கள் காரில், அந்தப் படவா இன்னும் தைக்கிறான் உடுப்பை. ஒரு முறை போட்டுப் பார்க்க வேண்டுமாம்.

உம், விடப்பா காரைக் கடற் கரை பக்கம், ஏறுங்கள், ஏறுங்கள். பும்பு, (கார் ஊதும் ஓசை)

இளவழகன்: திருமணம் முடிப்பதென்றால், எவ்வளவு தொல்லை அரசப்பன்!

அரசு: அதை ஏன் கேட்கிறீர்கள் இளவழகரே! காலைச் சிற்றுண்டியோடு சரி. இதுவரைக்கும் பச்சைத் தண்ணீரை வாயில் ஊற்றவில்லை. கேட்டால் கேளுங்கள், விட்டால் விடுங்கள். வானத்தின் கீழேயிருந்து சொல்லுகிறேன். என்னவோ சீமை இலந்தம் பழமாம், சென்னையிலிருந்து வந்தது, வாயிற் போடுங்கள் இதை.

இளவழகன்: நன்றாயிருக்கிறது! (இச்சி என்று சப்பும் ஓசை)

அரசு: ராமு, மாப்பிள்ளையைக் கூப்பிடு இப்போது.

ராமு: மயான காண்டந்தானா?

அரசு: இல்லை. மாலை வரைக்கும் மாப்பிள்ளைக்கு மழையும் வெய்யிலும் ஒன்றுதான். நிறுத்து காரை, இவனைத் தூக்கு. நடந்து போ. கடற்பாலத்தின் அடியில் கிடத்து. அப்படித்தான். இந்தா இந்தத் ஷணியால் மூடு, உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரைக்கும். வா போகலாம் (பும்...பும்)

9. தங்கம் வீடு

ஐயர்: பொண்ணு மாப்பிள்ளைக்கு வஸ்திராபரணம் ஆகட்டும். நாழிகை ஆகிறது.

உறவு 1: வாம்மா தங்கம், இப்படி வா. பொண்ணு தோழி ஆரு தைனாகி?

உறவு 2: அவத்தான் அயிலாண்டம். அது கூடவா தெரியாது.

உறவு 3: சித்தப்பா, மாப்பிளே எங்கே சித்தப்பா?

உறவு 4: இங்கேதான் இருப்பான். நீ வெதலே கட்டே பிரிச்சி பட்டி கட்டு. ஆரத்தெ கொண்டா. சந்தனம் கரை.

இளவழகன் தாய்: ஆமாம், நம்ப பையன் இளவழகன் எங்கே?

இளவழகன் தந்தை: இங்கேதான் இருப்பான்.

இளவழகன் தாய்: எங்கியும் பார்த்தேனே, இல்லியே.

ஐயர்: பொண்ணு மாப்பிள்ளை வரணும், வாத்யம் வாத்யம்!

இளவழகன் தந்தை: நிறுத்தப்பா வாத்யத்தை. பையன் எங்கே!

உறவு 1: ஏன் வீராசாமி, பையனே பாத்தியா. குப்புசாமிக்குத் தெரியுமே. ஏன் குப்புசாமி, மாப்பிள்ளை எங்கே?

உறவு: நான் பார்க்கவேல்லே. அதோ வராரே அரசப்பன் அவரை கேட்டா தெரியுமே.

இளவழகன் தந்தை: என்னா அரசப்பா, இளவழகன் எங்கே யப்பா?

ஐயர்: முகூர்த்த வேளை தப்பிடப்படாது சீக்கிரம்.

இளவழகன் தாய்: பிள்ளைய யாராவது எங்கேயாவது இட்டுப் போய்க் கொன்னுட்டாங்களோ என்னமோ தெரியலியே.

அரசு: நானும் இத்தனை நேரமாய் அலைந்துவிட்டேன். இளவழகன் ஊரிலே இருக்கிறதாகத் தெரியவில்லை.

இளவழகன் தந்தை: ஐயோ ஏன்?

அரசு: இளவழகன் ஒருத்தியை வைப்பாட்டியாய் வைத்துக் கொண்டிருந்தாராம்.

இளவழகன் தந்தை: ஐயோ, அப்படிப் பட்டவனல்லவே.

அரசு: கேளுங்கள். அவளும், அவனைப் பெற்றவர்களும் இளவழகனை மடக்கி, நீ திருமணம் செய்து கொண்டால் நாங்கள் போகிற வழி என்ன என்று சண்டை போட்டார்களாம். அதன் மேல் இளவழகன் 'நான் தங்கத்தைத் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை; உன்னையே நான் திருமணம் செய்து கொள்ளுகிறேன்' என்று அந்த வைப்பாட்டியையும், வைப்பாட்டியின் உறவினரையும் கூட்டிக் கொண்டு, வெளியூருக்குப் போய் விட்டாராம் என்று கேள்வி.

இளவழகன் தந்தை: அட்டா என்ன மாறுபாடு.

உறவு 1: பெரிய முட்டாத்தனமால்ல இருக்கு.

உறவு 2: அப்போ என்னா பண்ணது. ஒண்ணும் கெட்டுப் புடலே. இதோ இருக்கார் மலையாட்டம் அரசப்பன். இழுத்து வைத்து மணத்தை முடியுங்கள்.

உறவு 3: ஆமாமாமம்:

உறவு 2: பெத்தவங்களே கேக்கணுமே!

உறவு 1: மாப்புள்ளையெப் பெத்தவங்க ஒத்துக்கறாங்க; அந்தாண்ட பாத்றா பொண்ணு ஒடையவங்க யாரு? அந்த மாப் பிள்ளையே பெத்தவங்கதானே? இது என்ன வெக்கக் கேடாக்குது.

உறவு 2: அது சரிதான்.

உறவு 3: கொண்டா?

உறவு 4: மாப்பிள்ளையெ தலையிலே தண்ணியே ஊத்திகினு வரச்சொல்லு. அவ்வளவுதான்.

உறவு 5: ஏன் ஐயரே, முகூர்த்த வேளை இன்னும் இருக்குதில்ல?

ஐயர்: நல்லா இருக்குண்ணேன். மணி நாலுதானே ஆச்சி! இருக்கு! இருக்கு!

உறவு 1: பொண்ணு எங்கே?

உறவு 2: இதோ வருது. இட்டாங்க பொண்ணு மாப்பிள்ளையெ.

உறவு 3: பொண்ணு எங்கே?

உறவு 4: பொண்ணு காணலையே?

உறவு 5: உம் அங்கே தானிருக்கும். எங்கே பூடும்?

10. கடற்கரை

பாட்டு

தங்கம்: நிலவே நிலவே சிறிதும் இன்பம்
இல்லையே வாழ்வில் ஏனிந்த துன்பம்?
விலையிலா மாணிக்கந் தன்னை
விலகிடச் செய்தபின், தன்னை
விரும்பென்று சொல்லுவான் என்னை.
கடலே கடலே என் உயிரை
விடலே தகுதி வாழ்வினி வீணே?
உடலும் உயிரும் அவன் என்றிருந்தேன்!
படலாகுமோ இந்தத் தாழ்வு!
கெடலானதே என்றன் வாழ்வு!

பேச்சு

கடலே! ஆழ்கடலே! உன் நடுவயிற்றில்

என்னை அடக்கிக் கொள்!

பட்டு: தங்கம்! தங்கம்!

தங்கம்: ஆ, யார் பட்டா;

பட்டு: ஆம் தங்கம், உன் மணவாளன் இதோ.

தங்கம்: அத்தான்!

இளவழகன்: கடலில் விழுந்து உயிர்விடவும் துணிந்தாயோ? தங்கம், எனக்கு மயக்க மருந்தைக் கொடுத்து இங்கே போட்டுவிட்டுப் போய்விட்டான் அரசப்பன். வசம்பின் சாற்றையும் எலுமிச்சஞ் சாற்றையும் தந்து என்னைக் காத்தவர் உன் தோழியார்.

பட்டு: என் அருகில் உட்கார்ந்து கொள். தங்கம் அருகில் வா. கடலில் வீழ்ந்து உயிர்விடவும் துணிந்தாய்.

தங்கம்: ஆம் அத்தான். துன்பக்கடலில் தொலைந்திருப்பேன். ஆயினும், இன்பக்கடலில் இதோ நீந்தி விளையாடுகின்றேன்.

பட்டு: நீங்களும் இங்கேயே இருங்கள்! நான் அந்தக் குற்றவாளி அரசப்பன் நிலையைப் பார்த்து வருகின்றேன்.

இளவழகன்: பட்டு, கூடுமானால், இதே நேரத்தில் அரசப்பனை நீ மணந்து கொள்ள முயன்று பார்.

பட்டு: நல்லது, போகிறேன்.

தங்கம்: இளவழகன்.

11. தங்கம் வீடு

பாட்டு

ஒருமணப் பட்டதே திருமணம் ஆகும்

உயிருடம் பாலே இருவர் அன்பாலே

(ஒரு)

கருமணல் காட்டில் நீலவான் கூரை,

வெண்ணிலா சந்தனம் பூசப்

பெருங்கடல் முரசு நலமெல்லாம் செய்யப்

பேரின்ப வாழ்வு கண்டோம் நாம்.

(ஒரு)

மக்கள்: தங்கமே, இளவழகே வாழ்க!

தங்கம்: பட்டு, மணம் முடிந்தா உனக்கு?

பட்டு: ஆம் தங்கம்.

மக்கள்: இரு மணமக்களும் வாழ்க!